

SCENARIUSZ ZAJĘĆ OTWARTYCH DLA RODZICÓW

TEMAT: Jesienna zgaduj - zgadula

CELE:

- pogłębianie wiadomości o różnych środowiskach przyrodniczych: ogród warzywny, sad, las;
- doskonalenie sprawności umysłowych: spostrzeganie, porównywanie, analiza synteza, próby uogólniania:
- odczytywanie wyrazów w sposób globalny;
- przeliczanie i porównywanie liczebności zbiorów;
- wyrabianie umiejętności współdziałania w zespole, podporządkowanie się przyjętym regułom gry z przyzwyczajeniem do przegrywania i wygrywania;

POMOCE: ilustracje: ogród warzywny, sad, las, koszyki z zestawami pytań, kostka do losowania pytań, żołądź i kasztany, szarfy do oznaczenia drużyn, koszyki na punkty, „Pani Jesień”

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Tajemniczy gość

Dzieci słuchają nagrania „Jarzębinowej piosenki” w tym czasie wchodzi do sali „Pani Jesień” z koszykiem pełnym jesiennych darów.

Dzieci odpowiadają na pytania związane z treścią piosenki;

2. „Zgaduj zgadula”

Podział dzieci na dwie drużyny

Zaznajomienie z regułami gry

- co zawieraj koperty?

- jak losujemy pytanie zagadkę? (dzieci opisują co znajduje się na ściankach kostki do losowania pytań)

- ustalenie zasad przyznawania punktów:

Prawidłowa odpowiedź 2 pkt = 2 kasztany

- dzieci wybierają kapitanów drużyn, którzy po zakończeniu zgaduje zgaduli sprawdzą liczbę punktów

Rozwiązywanie zagadek

Kolejni zawodnicy z obu drużyn wybierają zagadkę z koperty pod taką ilustracją, którą wskazała kostka.

3. Zwycięzcy jesiennego zgaduj zgaduli:

Sprawdzenie liczby zdobytych punktów (dzieci układają kasztany w pary)

Nagrodzenie zwycięzców brawami

4. Ilustracja ruchowa „Jarzębinowej piosenki”

Dzieci tańczą w kole

W środku kola spaceruje „Pani Jesień” która obdarowuje wszystkie dzieci upominkami za udział w jesiennym zgaduj zgaduli;

5. Podział dzieci i rodziców na 3 grupy:

I grupa wykonuje wazon i układa w nim jesiennie liście (rodzice formują wazon z gnieczonego papieru, dzieci nakleja liście)

II grupa wykonuje kosz z owocami;

III grupa wykonuje kosz z warzywami

Wspólna ocena prac.

UCZYMY DZIECI SAMODZIELNOŚCI

Na rozwój pozytywnych uczuć dziecka, oprócz właściwej atmosfery rodzinnej, korzystnie wpływają różne przeżycia. Nuda, monotonia, beczynność hamują rozwój, natomiast dostarczenie dziecku miłych i stosownych dla jego wieku atrakcji pobudza aktywność oraz dobre samopoczucie, wywołują ożywienie, wesołość i jakże ważne poczucie własnej wartości. Niewątpliwie miłym przeżyciem może być wspólna praca z rodzicami.

Na pytanie zadane rodzicom czy dziecko ma stałe obowiązki w domu? wielu odpowie ależ nie, przecież on jest jeszcze mały. Nie robi tego dobrze.

To błąd! Już bardzo małe dziecko, a nie pewno 6-latek potrafi, a co istotne, chętnie wykonuje wiele prac domowych. Oczywiście początkowo jako tych prac będzie niezadowolająca, ale liczą się tu:

- chęć dziecka,
- możliwość obserwowania dobrej pracy dorosłych;
- niezapomniane przeżycia i zadowolenie z faktu pracy z tatą czy mamą;

Prace wykonywane przez dziecko będą stopniowo nabiera odpowiednich wartości, a bardzo ważnym czynnikiem w ich osiągnięciu okazuje się nasza umiejętność postępowania.

Praca małego dziecka musi być odpowiednio nagradzana. Musimy wyrazić nasz podziw, uznanie, tak aby dziecko odczuwało faktyczną wartość swojej pracy. W ten sposób powoli staje się dorosłym i odpowiedzialnym człowiekiem, umiejącym znaleźć swoje miejsce w grupie ludzi.

Dzieci nadmiernie chronione przed pracą, a tym samym samodzielności od razu daje się zauważyć na tle grupy. Dziecko takie jest nieszczęśliwe, gdy nie umie sprostać najprostszym zadaniom, często zauważa swoją „inność” i z tego powodu mogą występować dodatkowe „kłopoty”

Często przyczyną ograniczania samodzielności dziecka jest to, że rodzice nie mogą patrzeć jak ślamazarnie ubiera się dziecko. Brakuje im cierpliwości, więc robi to za nie. Trzeba sobie uświadomić, że jeżeli dziecko przywyknie do ograniczania swojej aktywności i samodzielności, pozwoli się ubrać, nakarmić i uczyć, to prawdopodobnie zawsze będzie czekało na pomoc, nie nauczy się tego, co powinno umieć, nie rozwinie swoich sprawności i nie nauczy się być odpowiedzialnym za swoje działanie.

Im działanie jest bardziej samodzielne, tym lepiej zaznajamia dziecko z otoczeniem.

Dziecko powinno, oprócz czynności samoobsługowych, nauczyć się wykonywania doraźnych poleceń dorosłych. Wiele dzieci ma z tym poważne trudności. Dzieciom tak trudno wykonywać polecenia dorosłych. Często udają, że ich nie słyszą, lekceważą, a czasami manipulują dorosłymi. Zdarza się, że na prośbę nauczycielki o pomoc koleżki w pobieraniu np. klocków otrzymujemy odpowiedź: - To nie ja zrobiłem albo - Ja się tu nie bawiłem, a nawet - Nie chce mi się.

Trzeba zdać sobie sprawę z tego, że dziecko, które dotychczas samo nie sprzątało po sobie zabawek czy nie ubierało się nie będzie tego jutro robiło chętnie.

Rodzice powinni być blisko dziecka obserwować jego poczynania i w razie potrzeby pomóc, ale nie wyręczać.

Proces samodzielności jest złożony, a osiągnięcie dobrych rezultatów w tej dziedzinie wymaga systematyczności, pokazu, cierpliwości i stanowczości, a także naszej aprobaty.

**MAMO, TATO
ZAUFAM MI I POZWÓL SAMODZIELNIE SIĘ
UBRAĆ
POWSTRZYMAJ SIĘ OD CIĄGŁEGO
WYRĘCZANIA MNIE W TYM, CO ROBIE**

Rozwijanie aktywności i samodzielności dziecka

Korzyści:

- Zaspokajanie trzech podstawowych potrzeb dziecka: działania, samodzielności i osiągnięć;
- Gromadzenie doświadczeń;
- Dobre zaznajomienie dziecka z otoczeniem;
- Dziecko uczy się umiejętnego posługiwania przedmiotami zgodnie z ich przeznaczeniem;
- Uczy się odpowiedzialności za swoje postępowanie;
- Szansa na adekwatną samoocenę, wysokie poczucie własnej wartości i własnych możliwości ;
- Duże prawdopodobieństwo, że dziecko będzie w przyszłości osobą aktywną, zaradną i samodzielną;

Straty:

- nie warto o nich wspominać, bo nie są istotne w kontekście wymienionych korzyści (czas, ewentualne zniszczenie przedmiotów)

BIBLIOGRAFIA:

„Wychowanie w przedszkolu” 10/ 2001,

Beata Goleń